

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 406/05
23.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća sa savetnikom Vrhovnog suda, Vojkom Omčikus, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Beogradu i branioca optuženog, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K. 556/04 od 3.2.2005. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca Srbije i branioca optuženog, advokata AB, a u prisustvu optuženog AA, dana 23.6.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu i branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Novom Sadu K. 556/04 od 3.2.2005. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA je oglašen krivim zbog tri krivična dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije za koje su mu utvrđene kazne zatvora u trajanju od po tri godine, a zatim osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru po rešenju istražnog sudije Okružnog suda u Novom Sadu Kri. 292/04 od 8.9.2004. godine, a koje mu se računa od 7.9.2004. godine pa nadalje.

Na osnovu člana 65. OKZ prema optuženom je izrečena mera obaveznog lečenja narkomana, koja će se izvršiti u ustanovi za izvršenje kazne zatvorenog tipa, a vreme provedeno u takvoj ustanovi uračunava se u izrečenu kaznu zatvora.

Na osnovu člana 69. OKZ, prema optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta krivičnog dela i to jednog kuhinjskog noža dužine 25 centimetra, dužine sečiva 12,5 centimetara sa crnom plastičnom drškom.

Na osnovu člana 206. ZKP-a usvojen je imovinsko pravni zahtev oštećenih pa se obavezuje optuženi da na ime imovinsko pravnog zahteva isplati oštećenom BB 18.540,00 dinara i oštećenom VV, 5.730,00 dinara sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Istom presudom na osnovu člana 354. tačka 1. ZKP-a prema optuženom AA je odbijena optužba da je počinio krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS.

Protiv te presude u osuđujućem delu izjavili su žalbe:

- Okružni javni tužilac u Novom Sadu, zbog odluke o kazni sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju, i :

- branilac optuženog, advokat AB, zbog odluke o kazni sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna.

U ovoj žalbi je stavljen zahtev da optuženi i njegov branilac bude obavešten o sednici veća.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije u pismenom podnesku Ktž. broj 538/05 od 1.4.2005. godine, je predložio da se odbije kao neosnovana žalba branioca optuženog, a prvostepena presuda potvrdi.

Pošto je postupio u smislu člana 375. Z KP-a, Vrhovni sud Srbije je, u prisustvu optuženog, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije i branioca optuženog advokata AB, razmotrio sve spise ovog predmeta, pa je po oceni navoda u izjavljenim žalbama, pismenom podnesku zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije te po izjašnjenju optuženog za stavove žalbe našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud, povodom izjavljene žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a.

Pobijajući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni u žalbi Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu se navodi da izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od četiri godine, nije adekvatna kazna i istovremeno ta kazna je blaga imajući u vidu vrstu i težinu počinjenih krivičnih dela, ličnost optuženog i društvenu opasnost, pa se sa tako izrečenom kaznom u konkretnom slučaju, po navodima iz žalbe Okružnog javnog tužioca, ne može postići svrha kažnjavanja niti ciljevi generalne i specijalne prevencije.

Ovo tim pre što je krivično delo razbojništva teško krivično delo, što je optuženi ranije više puta osuđivan, za istovrsna krivična dela u dva navrata, i da je za ova dela bio osuđen na безусловne kazne zatvora da je izvršio krivično delo iz člana 245. stav 1. OKZ, i u dva navrata krivično delo iz člana 165. KZ RS te da se radi o specijalnom istovrsnom povratniku.

U žalbi branioca optuženog se navodi da je izrečena jedinstvena kazna zatvora strogo odmerena, tim pre što je optuženi dugogodišnji zavisnik od heroina i da je delo počinio u stanju smanjene uračunljivosti u trenucima fizičke krize kada nije imao sredstva da nabavi heroin, optuženi je izrazio kajanje na glavnom pretresu koje nije formalno već istinito, jer je izrazio želju za lečenjem i tražio da odmah bude upućen na lečenje, pa predlaže da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna.

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi sa izloženim žalbenim navodima Vrhovni sud nalazi da su isti neosnovani.

Ovo zbog toga što je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne, nasuprot navodima u izjavljenim žalbama, pravilno utvrdio, ocenio i uzeo u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje u smislu člana 41. OKZ utiču na vrstu i visinu kazne.

Tako je od olakšavajućih okolnosti prvostepeni sud imao u vidu mladost optuženog, da je krivično delo učinio u stanju smanjene uračunljivosti, lične i imovinske prilike, njegovo potpuno priznanje, i izraženo kajanje zbog učinjenog, da je ista krivična dela počinio kao zavisnik od heroina, da boluje od hepatitisa C, kao i njegovu spremnost da buduće ne čini ovakva ili slična krivična dela, a od otežavajućih okolnosti imao u vidu njegovu raniju osuđivanost pa i za istovrsna krivična dela.

Po nalaženju Vrhovnog suda, ovako pravilno utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima, prvostepeni sud

je dao pravilan značaj, pa je pravilno optuženog za krivična dela u pitanju, nakon što mu je utvrdio pojedinačne kazne u trajanju od po tri godine za tri krivična dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, nalazeći da je ta kazna nužna a ujedno i dovoljna radi postizanja svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ i da istovremeno odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog i društvenoj opasnosti izvršenih krivičnih dela.

Sa svega napred izloženog a na osnovu člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća,

sudija,

Nikola Latinović, s.r.

Zapisničar,

Vojka Omčikus, s.r.

Za tačnost otpravka,

ljm